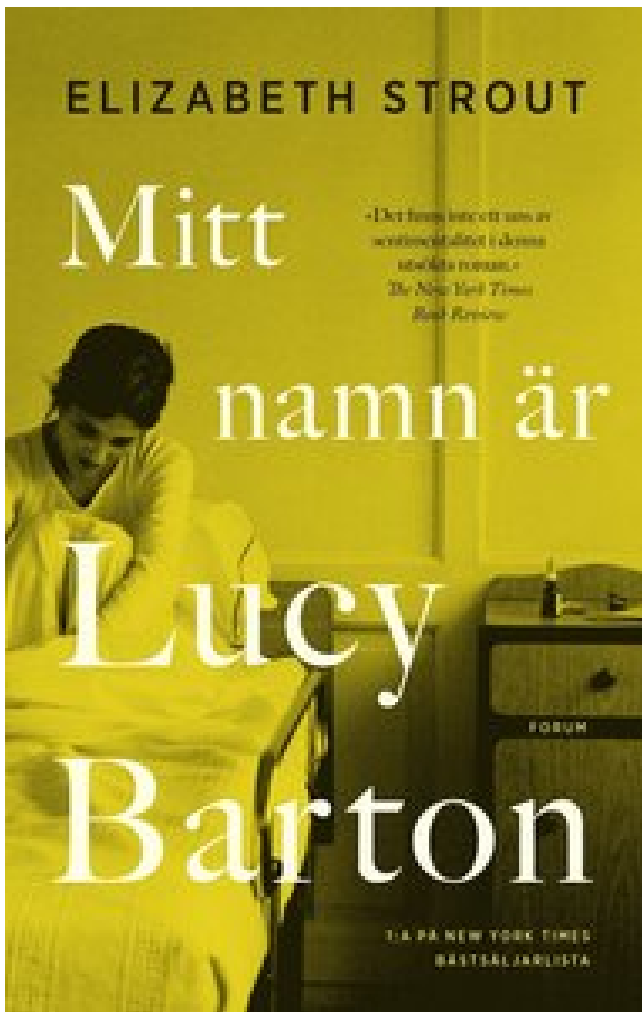

Mitt namn är Lucy Barton PDF E-bok ladda ner

LADDA NER

LÄSA

Författare: Elizabeth Strout.

Annan Information

Bartons syskon pratar, eller försöker, om sin barndom. Hon är ensam, rädd, skuren lös från vardagen, bunden till sängen - och både förvånad och lugnad av hennes förlossade mammas oväntade besök. De tar tillbaka missbruket Lucy led i sina föräldrars händer, och dessa scener görs kort och tydligt, så nära att läsaren får chocken av erfarenheten som man kan föreställa sig. Patrick lördag. Här kan du springa ut och fira. Jag höll på att önska att hon skulle säga "Din pappa hoppas du blir bättre" men det gjorde hon inte. "Var det läskigt att ta en taxi,

mamma?" Hon tvekade och jag kände att jag såg den skräck som måste ha besökt henne när hon steg utanför planet. Hitta mitt namn är Lucy Barton i SMSA Catalog Review av Erika Samonte. De flesta recensioner som publicerats före publiceringen är av förhandsläsarens utgåvor som gjorts av utgivaren. (mindre). Martin Press, 16 januari 2018), är medförfattare med Asha Bandele, med en förord från Angela Davis. Vid dagen är utsikten matt, byggnadens graciösa spir återvänder i ett landskap av stål och sten. Alla rättigheter förbehållna. 351 King Street East, Suite 1600, Toronto, ON Kanada, M5A 0N1 Phillip Crawley, Utgivare. Och det är ömsesidigt. Jag förutspår inte någon form av lätthet, men den linjen Lucy är om hur glad hon är är inte sista gången hon säger något sådant.

De nio berättelserna i "Något som är möjligt", som ligger ungefär tre decennier senare, undersöker livet för alla Amgashs folk vi hört om på sjukhuset och avslöjar också deras åsikter av Lucy Barton. Vilka tankar var samtida och vilka senare var tillägg. Fortfarande är mitt namn Lucy Barton vackert skrivande; Lucy själv är en författare, som låter Elizabeth Strouts ord sjunga genom henne. Den novellen hade potential men var för fragmentarisk för att ge en fullare och djup bild. Han hävdar aldrig att kristendomen lyckades på grund av sin inneboende överlägsenhet gentemot hedniska religioner, eller föreslår att västkulturen är bättre av den kristna framgången.

Självklart finns det en historia som Elizabeth Strout berättar för sig själv, och då finns historien som Lucy Barton berättar och det finns berättelser som mamman berättar för henne och då finns det människor inom de berättelserna som berättar historier om sina liv. I själva verket är hon dock en ensam kvinna som behöver anslutning, vilket hon oväntat finner i den skrämmande, skvaller-älskande Truman. I denna kraftfulla och utsökta roman förlorar Strout aldrig ljus eller skönhet, även om hon utforskar det komplexa territoriet hos en familj vars traumor har blivit lagrade och komprimerade. Jag fortsatte önska att hon skulle säga "Din pappa hoppas du blir bättre" men hon gjorde det inte. "Var det läskigt att få en taxi, mamma?" Hon tvekade, och jag kände att jag såg den terror som måste ha besökt henne när hon gick ut ur planet. Höger? Det här är, du vet, den vän som du känner till en eller två stunder av sin barndom om. Mitt namn är Lucy Barton undersöker arv från barndomen och skuggan den kastar över vuxenlivet. Gubelmann Auditorium Om från Interstate 95, ta Okeechobee Boulevard exit österut mot Palm Beach. Hon lär sig om sin dotters situation, hon är som en värksökande missil, fast besluten att vara vid hennes sida. Hon pratar om att gå på gatorna i New York och känner sig ensam där som ibland skulle hon gå in i en klädaffär och fråga en främling om tröjan hon såg. Och jag undrade, Adam, om du som en manlig läsning kände på samma sätt eller kände annorlunda.

Och så när hon tar hem denna väldiga ung man som kommer att ta henne ut ur allt det, säger de - mamman säger, ja, din far kan inte hålla sig tysk eftersom det här hände. På något sätt blir Lucy ett uttryck för det felaktiga sättet vi alla överlever genom att filtrera verkligheten och numera oss själva. Alla rättigheter som inte uttryckligen ges här är reserverade. Lucys bok har sedan dess publicerats och har kommit ut i paperback. Men så småningom blev hon hjälte mot mig på flera sätt. Elizabeth Strout Mitt namn är Lucy Barton är en intressant resa av introspektion för Lucy. Nu, i Mitt namn är Lucy Barton, visar den här extraordinära författaren hur ett enkelt sjukhusbesök blir en portal till det mest anbudrika förhållandet mellan alla - det ena mellan mor och dotter.

Lucy Barton, även om hon fortfarande är en ung kvinna i hennes sjukhusbädd, är redan långt ifrån Amtshash landsbygdens tystnad. men i hennes osäkra sjukdom kan ingenting konsolera

hennes som sin mammas närvaro. "Det var ljudet av min mors röst som jag ville ha mest. Vad hon sa spelade ingen roll. "I ett ögonblick av avgörande direktitet förklarar Lucy:" Jag känner att folk kanske inte förstår att min mamma aldrig kunde säga de ord jag älskar dig. Först trodde jag att den här boken föll solidt på 4 stjärnor. Genom att använda den här webbplatsen godkänner du Användarvillkoren och Sekretesspolicy. För Wi13 specialutgåva välkomnade värd Jim Dees och Yalobushwhackers-bandet Bo-Keys, som lade till sitt eget signatur Memphis-ljud. De få dagarna som hennes mamma tillbringade vid sängen, en mamma hon har förskjutits från i många år, och försöker hitta någon form av fred eller åtminstone förståelse för familjen hon har lämnat. Alla de ovan nämnda teman är inramade kring Lucy Bartons vistelse på sjukhuset efter att en appendektomi resulterat i komplikationer. Jag kommer att säga att jag inte tror att du alla har talat mycket om det förhållande som Lucy hade med sin man och jag tycker att det är ett slags paralleller som förhållandet på något sätt som hon hade eller inte hade med sin mamma.

Resten av denna bok var Lucys insikter om människor och levande. Lucys första make var en generös spenderare, och hon förstod det inte riktigt. Det verkar inte vara en slump att Sarah Payne skriver vad som låter som exakt den slags medkännande romaner som Elizabeth Strout skriver.). Det berättar historien om en kvinna som vaknar efter en operation för att hitta sin mamma i slutet av sängen, vilket ledde henne att återkomma händelserna i hennes barndom och lämna hem. Hon blinkar också framåt, tänker på vänner som hon har gjort i New York, problem i hennes äktenskap eller hennes spirande karriär som författare, men historien förblir djupt rotad i de nio veckorna på sjukhuset och hennes mammas besök på hennes säng och berättar om historier om skilsmässa och övergivande. Flera gånger hänvisar berättaren Lucy till handling av "inspelning", snarare än "skrivande" eller "berättande", och det finns en känsla av tyst brådskande, en koncentration på noggrannheten av hennes minnesämnen. Därefter kommer hennes mamma, långt bortskjuten, att besöka henne på sjukhuset, ett ovanligt besök på många sätt, men en som brinner hennes återhämtning, hennes framtid.

Det är egentligen inte nödvändigtvis den typ av bok jag omedelbart dras till. Danielle McLaughlin är författaren till dinosaurer på andra planeter. Varför fortsätter Lucy igen och igen för att se marmorstatyn vid Metropolitan Museum of Art? 8. Och som med Scheherazade är det en känsla att genom berättelser kommer en sorts frälsning. Hans far var en tysk krigsfångare som äntligen återvände för att gifta sig med en kvinna som han mötte medan han var fängslad i New England, och Lucys äktenskap med den här teutoniska exemplen orsakade en sista rift med sin far, som tjänstgjorde i samma krig. År 2009 tilldelades hon Pulitzerpriset för sin bok Olive Kitteridge.

De enkla och tysta böckerna börjar bli min favorit. Rostov, en otrevlig man av utro och vitt, har aldrig arbetat en dag i sitt liv och måste nu bo på ett vindusrum medan några av de mest tumultiga årtiondena i rysk historia utspelar sig utanför hotellets dörrar. Genom Lucy Barton har Strout gjort en anmärkningsvärd dygd av romanförfattarens trick - ofta saknad - att säga tillräckligt men inte för mycket. Till Lucys pappa såg William ut störande som de människor han hade kämpat mot under andra världskriget. Men i detta ögonblick när hon går in i klädaffären möter hon den här underbara författaren, som då blir hennes mentor och berättar för henne att hon måste spekulera.

Jag hade inte sett min mamma i flera år, och jag fortsatte stirra på henne; Jag kunde inte ta reda på varför hon såg så annorlunda ut. "Mamma, hur kom du hit?" Frågade jag. "Åh, jag kom på ett flygplan." Hon vred fingrarna och visste att det var för mycket känsla för oss. Jag var så in

i karaktären, när det slutade var jag ledsen. Jag trodde hur när jag gick ut ur sjukhuset skulle jag aldrig gå igen förbi trottoaren utan att tacka för att vara ett av dessa människor och i många år gjorde jag det - jag skulle komma ihåg utsikten från sjukhusfönstret och vara glad över trottoaren jag gick på. Till att börja med var det en enkel historia: jag hade gått in på sjukhuset för att få min bilaga. Strout spelar med form här, med sätt att komma till en historia, men ingenting är preliminärt eller slumpmässigt. Ehrman åtar sig att påpeka att, trots sin titel, är hans bok inte avsedd att vara en triumphalistisk berättelse. Tror du att Lucys mamma kommer ihåg, eller är det saker hon väljer att ignorera eller glömma.

Om det här alternativet inte är tillgängligt för att vara reserverat i närheten, lägg till objektet i din korv istället och välj Leverera till min lokala butik vid kassan för att kunna hämta det därifrån vid ett senare tillfälle. Boken kommer att provocera mycket djup reflektion av sig själv och läsas bäst i en bekväm fåtölj med en kopp te. Det är dock antydnet, och man kan inte annat än känna den ångest som ligger bakom den unga Lucys liv, liksom den sorg som hon fortfarande kan bära, men kring vilken hon har kunnat anpassa sig. Och 3), argumenterar jag för att hennes bok inspirerar på subtila, mindre kladdiga sätt. Genom att använda denna webbplats godkänner du vår användning av cookies. Hon tillade: "Han går in i Pedersons lada, och han sover bredvid grisarna som ska tas till slakt." Jag blev förvånad över att höra det här, och jag sa det, och min mamma ryckte. Hon förblir på sjukhusbädden i nio veckor, efter att ha haft en - man antar en enkel appendectomi, men något går dåligt, fel. Berätta allt detta från en framtid där hon blivit författaren som hon längtade efter att vara, Lucy hänvisar till andra fakta på en känslomässig borttagning: Till dess att hon var 11 bodde hennes familj i ett garage. Lucy Barton har varit på sjukhus i tre veckor med en odiagnostiserad sjukdom efter att ha avlägsnat hennes bilaga.